

مسجد ولیعصر (عج) روزگاری با همت اهالی «قریه عطار» پا گرفت

نیت پاک ۷ کشاورز

۳

راه تجربه

ادامه می‌گوید: این گروه باعث شده است خیلی از دختران نوجوان و جوان جذب مسجد شوند و پیوند نسل جدید با مسجد برقرار شود.

فرمانده پایگاه بسیج بانوان اضافه می‌کند: محله بلال در طرح محرومیت زدایی وزارت کشور، یکی از مناطق کم برخوردار معرفی شد. ما با وزارت کشور ارتباط داریم و در موضوعاتی مثل مسکن، اشتغال، بهداشت، حتی عمران محله همکاری می‌کنیم. اکنون در زمینه جمع‌آوری فحش‌ها، فعال هستیم که بالای سه سال در این محله سکونت دارند، فعال هستیم تا بتوانند در تعاونی مسکن ثبت نام و دارای زمین شوند. گرچه به دلیل محدودیت‌های فضای مسجد، بازارچه اشتغال‌زایی ندارند، ولی مردم بیشتر کارهایشان را از مسجد شروع می‌کنند. هرکسی برنامه‌ای برای کار دارد، اول به دوستان مسجدی خودش مراجعه می‌کند.

● تربیت سی حافظ قرآن

حجت الاسلام محمود شجاعی که حدود یک سال است در این مسجد به اقامه نماز می‌ایستد، می‌گوید: در ماه رمضان هر روز بعد از نماز ظهر، جزء خوانی قرآن داشتیم. برنامه بیان احکام، تفسیر حدیث و مسائل جهاد تبیین را هم داریم. افزون بر این کانون خادم‌یاری ماکلاس حفظ قرآن راه‌انداخته است و در همین سه سال دو نفر حافظ کل قرآن شدند و در کل سی حافظ قرآن از یک تا پانزده جزء آموزش دیدند. ما با مدارس هماهنگیم، اگر دانش‌آموزی نیاز مالی داشته باشد، کمک هزینه تحصیل و ثبت نامش را تأمین می‌کنیم.

● چند دوره بازسازی، ولی نیازمند توجه

مسجد فعال محله بلال، با همه سادگی‌اش در مسیر یک تغییر بزرگ ایستاده است. اگرچه با مشکلاتی مثل کمبود فضا و نیازمندی‌هایی مانند حسینیه و مهدکودک روبه‌روست، اهالی که در آنجا وقت می‌گذرانند، هنوز به نیت پاک واقفان، به انرژی جوانانی که پای کار آمدند، و به دل‌هایی که هنوز این مسجد را خانه خود می‌دانند، امید دارند. به گفته اهالی، مسجد ولیعصر (عج) تاکنون سه یا چهار بار بازسازی شده و آخرین بار هم در سال گذشته با هزینه‌ای حدود ۵۰ میلیون تومان بوده است، اما هنوز هم نیاز به مرمت دارد.

ظاهر مسجد قدیمی شده است و امکاناتش برای جمعیتی که حالا در این منطقه زندگی می‌کنند، کافی نیست. این مسجد، دو باب مغازه و یک خانه خادم دارد. اما با وجود این منابع، هنوز نتوانسته توسعه‌ای در حد نیازهای امروز داشته باشد. یکی از خواسته‌های اصلی اهالی، ساخت حسینیه است. بسیاری از نمازگزاران و مسئولان مسجد برای این باورند که داشتن حسینیه دست‌ان‌ها را در برگزاری برنامه‌های فرهنگی و ورزشی بسته است.

مساجد سطح شهر مجهز به فضاهایی مانند مهدکودک یا گیم سنتر شود، ولی گاهی بار و دایره‌های تفریحی، اهدای بلیت رایگان استخر و... توانسته است هرچند اندک از فضای سنتی خود خارج شود تا جوانان بیشتری به سمت آن بیایند.

● چهار بال مسجد برای پرواز محله

اعظم دهقانپور، مسئول کانون خادم‌یاری و پایگاه بسیج بانوان مسجد، می‌گوید: مادر مسجد چهار بخش اصلی داریم که هرکدامشان یک ستون برای ارتقای محله است: پایگاه بسیج بانوان، کانون خادم‌یاری، هیئت دخترانه و گروه جهادی که همه این‌ها به نام حضرت ولیعصر (عج) است. کانون خادم‌یاری حدود ۱۷۰ خانواده نیازمند منطقه را تحت پوشش دارد و در مناسبت‌های مختلف بسته معیشتی و پوشاک و وسایل خانه برای افراد تهیه می‌کنیم. آن‌طور که دهقانپور می‌گوید در گروه جهادی هم، افزون بر همه خدمات جهادی، حتی به سرکشی از سالمندان یا ارسال کمک برای خانواده‌هایی که توان نظافت ندارند هم توجه دارند و سعی می‌کنند همه جانبه نیاز افراد را برطرف کنند. یک بار نزدیک صد نفر برای شست و شو و نظافت منازل اعزام کرده‌اند. می‌گوید: این فعالیت‌ها برای ما پیوسته و همیشگی است و به نظرم مسجد برای خیلی‌ها حکم پایگاه خدمات اجتماعی را دارد.

● دخترها، پرچم‌دار هیئت

دهقانپور این راه هم بیان می‌کند: هیئت دخترانه مسجد، یکی از موفق‌ترین گروه‌های استان شده است. حدود سی عضو دارد و از اعتکاف دانش‌آموزی و مراسم مذهبی گرفته تا سرود، تئاتر در همه شاخه‌ها فعال هستند. وقتی دهقانپور این‌ها را تعریف می‌کند، در

سمیرا شاهیان اوایل دهه ۵۰ و در محله‌ای که روزگاری جز زمین‌های کشاورزی چیزی نداشت، مسجدی سر برآورد که نه فقط مأمونی برای نمازگزاران بود که حدود یک دهه بعد تکیه‌گاهی برای جوانان رزمنده شد. حالا مسجد ولیعصر (عج) در محله بلال که نیم قرن از قدمت آن می‌گذرد، خانه دوم بسیاری از اهالی است.

تاریخچه این مسجد، روایتی بلند از نیت خالصانه هفت کشاورز است؛ کسانی که دیگر نیستند تا در این مسجد نماز بخوانند، ولی ساکنان محل به نیکی از آن‌ها یاد می‌کنند. تعدادی از این نمازگزاران قدیمی را معصومه فراهانی، نماینده بانوان شورای اجتماعی محله بلال، گرد هم آورده است تا از زبانه‌لای صحبت‌هایشان به گذشته مسجد و محله بلال سفر کنیم.

● از یک قریه کوچک تا...

به گفته محمد نعیمی موحد، نمازگزار قدیمی و ساکن محله، این‌جا در گذشته، منطقه‌ای به نام قریه عطار بوده و جمعیتش شاید یک دهه الان هم نبوده. او تعریف می‌کند: از صد متری فعلی تا منطقه خیرآباد همه‌اش زمین کشاورزی بود. مرحوم رمضانعلی شورورزی، که به «آزاد» معروف بود، نجار و کشاورز بود. یک کارگاه بزرگ ۵۰۰ متری داشت. احساس کرد محله به مسجد نیاز دارد و در دوسه سال، این مسجد را با پول خودش ساخت.

برات اورعی، نمازگزار قدیمی دیگری، به داستان این وقف اشاره و بیان می‌کند: مرحوم شورورزی در دوسه سال، خودش مسجد را ساخت. گفت نصف پول زمین با من، نصف دیگرش باشش کشاورز منطقه، یعنی ۶۰۰ متر مربع از مجموع ۱۲۰۰ متر مربع زمین مسجد را خودش خرید، ۶۰۰ متر دیگر را هم آن‌شش کشاورز پدرم هم یکی از آن کشاورزها بود. ولی ساخت مسجد کامل با خودش بود. از کسی کمک نگرفت. نیت واقف چیزی بود بین خودش و خدای خودش.

● جذب نسل جدید، از جبهه تا امروز

«بعد از ساخت مسجد، پایگاه بسیج آن شکل گرفت. آن زمان، مسجد هنوز خیلی ساده بود، ولی روح همدلی و مشارکت داشت. مسجد شد محل جمع‌آوری کمک‌های مردمی برای جبهه. از همین جاکلی وسیله و پوشاک و مواد غذایی فرستاده شد برای رزمندگان. اولین شهیدی هم که از این مسجد رفت، شهید حسن تارکی بود. این‌ها را محمد رستگاری، فرمانده سابق پایگاه بسیج برادران مسجد ولیعصر (عج)، می‌گوید و ادامه می‌دهد: مرحوم رافعی، فرمانده پایگاه بسیج و از چهره‌های مؤثر آن دوره بود. در این سال‌ها هم سعی کردیم به اوضاع محله رسیدگی کنیم. قرارگاه عملیاتی ایجاد شد و حدود هفتصد معتاد متجاهر را از کال رسالت جمع‌آوری کردیم. نمی‌خواهیم مسجد فقط محل عبادت باشد، بلکه می‌خواهیم پایگاه امن محله باشد. این مسجد با اینکه هنوز نتوانسته مانند برخی از

